

balada o suštini

KRALJICA I KOMETA

Sigurno, pakao onde podražava boju tela.
Kometa je takmac razočaranom svedoku.
Urasta duša, čelo joj more.
Oko protivreči, u njenom je licu obličje kraljice.

Divlji vihori rastvaraju žalosnu draž.
Nad ponorom sigurni su pakao, opsena.
Prati nas poraz, kometa pobjednica.
Leptir i tuga kucaju poput povratnika.

Ruši se duša, s njome je namera tek zlehuda vera.
Njeno more, prašuma, nude devičansku nimfu.
Jednako besni vihor, nebom iscrtava kraljičinu sliku.

Sigurno, pakao je umesno rešenje, kao samo telo.
Dugine boje predočavaju pesmu.
Tako pesma večito ostaje pesniku.

ANTIGONA, KRALJEVSKA KĆI

I. Sećanje pokralo polje.

II. Pastir pokrao sećanje.

III. Tako to ide, kraljevska kćeri, —
gle, buni se reč,
nesahranjiva je duševnost reči.
Čisti je tekst: sudba, Antigono!
Spavao bih s tobom,
izdajnički ritam teksta i pesma
hvale tvoj zagrljaj.

BALADA O SUŠTINI

Perspektiva strepi, —
— mudra reč —
raste buka, —
za ovaj red.
Uslužna je sumnja,
sklonište smrti,
gomila se igra i
smisao predela
uobličava se. Nebeski svod, —
režirana pustoš, —
ovaj ortrački povratak,
plav kao misao sama,
a prostor je pouzdana mera.

Ruka doseže,
visina prostrtog stola: ideja, —
optužuje obilna gozba.

To je sablazan zastave:

izražajno htenje je
hleb!

Zastaje mašina a ukras
mašine je delo-
budi svedok dela.

PANTOMIMA

Priča je bezbedno skretanje...

Sova formira čoveka; —
nikakva dvosmislenost: mašta je samo perje,
uho i oko,

možda još vidi nešto i
povinuje se gledalac, zna
da se ništa više ne kreće.

Telo je glavna atrakcija; —
(uvećane važne površine),
tu nagib udova iskazuje upravo kretanje
prekomernom govornjivošću.
I telo sledi ritam
u ispravnom smeru.

Mnogostruko je pogodno telo; —
može se: paliti, biti, hraniti,
uspravno, vodoravno,
ljubiti, taći, šarati,

može se: naslikati i ume da prestane
samo ili u mnoštvu ...

Telo je nepogrešna mera.
I tako je tajna, šteta je tajiti, gospodo gnomi,
i tako je roba ...
Samo slediti treba ispravan smer.

Povratak Sovi; —
nikakva dvosmislenost: samo perje,
uho i oko.

2. (pantomima)
(Jedan jedini simbol, po sceni ushodan
evnuh u feredži.)

IDILA

Drage volje ćutim, —
među vitkonogim, krupnim, tromim paukovima ...

Mašta

hlebnog tela
začinastog tela

strast je sveže rose. Gomile leptira pod krinkom
u smršenom poretku, godišnjim dobima
krase u meni mir.

Čuvar sam zaludne pogodbe:
ovo je oko prekomerna tišina ...
Igraju sibile, opojni mirisi, — gola budućnost je
vibrantni krug — krugovi su gospodari plohe.

Sto je dragoceno, neizrecivo je,
ruke, usta proدادoh, osta kosa, zveckava
praznična krpa, moj jedini ukras.

Bestidna pouka: svetija mi je žudnja
slomljenih vaza (briga za dostojnu
smrt), poznajem ih po boji,
tuđinski grad i istorija
daju prostor teškom horizontu.

I nadalje lenjo iščekujem
(Venac mangupskih fraza
upliće smršana objašnjenja),
ranjavi satovi, prognali su tako,
u ime neke istine, u meni pesmu,
na otok savesti.

Sa mađarskog prevela
Judita Šalgo